

JAARVERSLAG EN FINANCIËEL OVERZICHT 2019 VAN DE STICHTING REEENOPVANG NEDERLAND

In 2019 zijn er weer veel reeën toevertrouwd aan de zorg van de vele vrijwilligers van de stichting. Bij de binnengebrachte volwassen reeën gaat het meestal om dieren die zwaar gewond zijn als gevolg van een aanrijding of een ontmoeting met een loslopende hond. In beide gevallen loopt het meestal slecht met het ree af.

Door een groot gebrek aan toezicht in het buitengebied komt het regelmatig voor dat honden achter een ree aan gaan, waarbij het ree bijna altijd het loodje legt. Hondeneigenaren zouden zich beter aan de regels moeten houden; deze regels zijn altijd vermeld op de borden die bij de toegang tot het betreffende bosgebied staan. Helaas denken vele hondeneigenaren ten onrechte dat hun hond niet achter het reewild aangaat. Helaas zijn er ook nog veel mensen die niet op hun hond letten en zelf al luisterend naar de radio gaan wandelen of joggen. Op die manier krijgt de hond alle kans om zelf zijn eigen weg te gaan. Hondeneigenaren zouden hun hond(en) in bosgebieden altijd aangelijnd moeten houden. Ook in 2020 zijn er al weer meldingen binnengekomen van door honden doodgebeten reekalfjes.

Ook worden er elk jaar reeën binnengebracht die bevrijd zijn uit rasters en diverse soorten hekkwerk; soms raken de reeën daardoor ernstig gewond waardoor zij niet meer te helpen zijn. Reeën, die uit een kanaal worden gehaald, hebben enige tijd rust nodig voordat zij weer vrijgelaten kunnen worden, mits zij niet te veel water hebben binnengekregen. Bij de binnengebrachte reekalfjes gaat het om verweesde kalveren omdat de moeder is doodgereden, kalveren die door honden ernstig zijn verwond en kalveren die door de maaimachine of bosmaaier zijn verwond. Een enkele keer worden er toch nog goed doorvoede kalveren binnengebracht door mensen die dachten dat het kalfje was verlaten door de moeder. In het afgelopen jaar kwamen er voor het eerst nog al wat meldingen binnen van reekalveren die door de bosmaaier waren geraakt. Daarbij ging het altijd om oog- en oorbeschadigingen die vaak zo ernstig waren dat het kalf geëuthanaseerd moest worden.

In 2019 werden er in totaal 43 reeën bij de opvangcentra binnen gebracht: 7 bokken, 5 reegeiten, 14 bokkalveren en 17 geitkalveren waarvan er 1 bok, 10 geitkalveren en 3 bokkalveren werden uitgezet. Dat lijkt niet zo veel, maar bedacht moet worden dat de dieren vaak in zeer slechte lichamelijke staat worden binnen gebracht of bij aankomst in het centrum al zijn overleden. Het komt ook voor dat er ogenschijnlijk niets aan de hand is, maar inwendige bloedingen of ander lichamenlijk letsel openbaren zich meestal niet direct. Ook een te lange periode van grote stress kan er toe leiden dat het kalf alsnog doodgaat.

Het komt in toenemende mate voor dat kalveren letterlijk de weg kwijt raken en men hen daardoor op de vreemdste plekken tegenkomt. Dit komt in de meeste gevallen door ernstige verstoringen in het gebied waar het kalf leefde. Reeën slaan op de vlucht en moeder en kind raken elkaar kwijt en vinden elkaar soms niet meer terug. Het kalf gaat aan de wandel op zoek naar de moeder en verdwaalt. Gelukkig worden deze kalveren meestal wel naar de opvang gebracht waar zij goed verzorgd en later weer uitgezet worden.

Zo langzamerhand begint het grote publiek te leren dat je reekalveren **NOOIT AAN MOET RAKEN** en **NIET MEE NAAR HUIS MOET NEMEN** omdat zij zogenaamd verlaten zijn. Dat is slechts zelden het geval. Laat de dieren met rust en ga weg, zodat het moederdier weer naar haar kalf kan terug keren. Als men in de buurt blijft staan kijken komt de moeder NIET terug. Men kan altijd later na een aantal uren nog eens op die plek gaan kijken en in bijna alle gevallen is het kalf dan weg.

Als het kalf de volgende dag nog op dezelfde plek loopt en om zijn moeder roept (het fiepen) dan is er iets mis (het kan zijn dat de moeder is doodgereden) en moet de terreinbeheerder/boswachter gewaarschuwd worden.

Is die niet aanwezig, neem dan contact op met het dichtstbijzijnde opvangcentrum; de medewerkers geven dan advies en komen liever zelf het dier ophalen omdat zij daarin veel ervaring hebben.

Dierenambulances mogen eigenlijk geen reewild vervoeren, maar als zij toestemming vragen aan de politie mag het wel, maar om het transport te bespoedigen en stress zoveel mogelijk te vermijden, heeft een direct contact met een opvangcentrum de voorkeur.

NEEM HET KALF NOOIT ZELF MEE, het is **STRAFBAAR** en dient in geen enkel opzicht het welzijn van het kalf. **Reekalveren zijn geen huisdieren en speelkameraadjes. Zij horen in de natuur thuis en niet in de keuken of de woonkamer!** Daar komt bij, dat het verzorgen van reekalveren zeer specialistisch werk is en daarom alleen door ervaren medewerkers van de stichting gedaan kan worden

In het filmpje dat op de website van de Stichting Reeënopvang staat, kan men zien hoe een kalfje, waarvan ten onrechte werd aangenomen dat het verlaten was, door één van de vrijwilligers wordt groot gebracht en later werd uitgezet. Natuurlijk was dit kalfje liever bij zijn moeder gebleven en had het van haar gedurende een jaar geleerd hoe je je als ree in de natuur moet gedragen. Een kalfje blijft meestal tot aan het moment waarop de moeder in het volgende jaar weer kalfjes krijgt bij de moeder en in die lange periode leert het kalf wat je als ree wel en niet moet eten en waarvoor je bang moet zijn en wat je bij gevaar moet doen.

Stichting Reeënopvang Nederland			
Financieel verslag 2019		2019	2018
Vermogen/banksaldo per 1 januari		€ 2.968	€ 2.748
Bij : donaties		€ -	€ 550
Af : vergaderkosten met deelnemende opvangcentra	€ 107	€ 114	
bankkosten	€ 126	€ 126	
kosten website	€ 90	€ 90	
bijdrage aan centra	€ -	€ -	
		€ 323	€ 330
Vermogen/banksaldo per 31 december		€ 2.645	€ 2.968